

Sade ryöppyyä yli räystäskourujen laidoilta. Syöksytorvet eivät yksinkertaisesti jaksa vetää kaikkea taivaalta kaatuvaa vettä. Kulunut kesä on ollut säiden osalta erinomaisen vaihteleva; joko jatkuvaa tai kuuroittaista sadetta, tai sitten kovaa tai kohtalaista tuulenpuuskaa. Näitä elementtejä kun sekoittaa, saa ne kaikki säätilat joista tähän saakka on saatu nauttia. Jotain sateesta johtuvaa sentään ilahduttaa silmää, runsas vedensaanti on pitänyt puiden lehdet kirkkaan vihreinä ja runsaina.

Kuluvana vuonna tulee kuluneeksi 90 vuotta Ullavan ylikylän nuorisoseuran perustamisesta. Varsinainen perustamiskokous pidettiin jo edellisvuoden joulukuun puolella, mutta virallisiin rekistereihin perustaminen merkittiin kuitenkin vasta seuraavan vuoden puolelle. Seurantalokin rakennettiin heti parin vuoden sisällä perustamisesta nykyiselle paikalleen. Paljon on seurantaloon hirret nähneet ja kuulleet menneinä vuosikymmeninä. Myös pitkän unohduksen ruususen unen -60 luvun alusta -70 luvun loppuun. Tuolta ajalta muistan mustina ammottavat ikkunareiät ja puolimetriset keräyspaperi- kinokset alakerrassa. Puolilahot raput veivät yläkerran isoon saliin. Vain isot pojat, ja rohkeimmat, uskalsivat seikkailla notkuvan lattian yli peräti näyttämölle asti.

Ruususen uni päättyi 1983 alkaneeseen perusteelliseen remonttiin, minkä aikana taloon saatiin tehtyä alustava pelastustyö, ennen kuin korjaus keskeytyi kiistaan talon tontin omistuksesta. Lopulta oikeus voitti, ja talon remontoitua saatiin jatkaa. Valmiiksi talo tuli -90 luvun alussa.

Nuorisoseuran alkuaikoina vuoden kenties odotetuin juhla sattui elokuun alkuvuikolle. Vuorovuosin Haapalan nuorisoseuran kanssa vietetty vaarainjuhla keräsi koko väkeä koko pitäjän alueelta, ja laajemmaltakin, juhlimaan vaaraimien (vadelma) kypsymistä, ja viettämään loppukesän sadonkorjuujuhlaa. 1939 vaarainmarkkinoilta otetussa yhteiskuvassa juhlayleisöä onkin koko piha täynnä. Maaseudun autioituminen ja television saapuminen näillekin kairoille, lopulta tappoi eläväisen perinteen. 80-luvun alkuvuosina tosin juhlaa järjestettiin kolme tai neljä kertaa, mutta kolmipäiväisten juhlien järjestäminen oli lopulta ylivoimainen tehtävä, ja perinne katkesi lopullisesti(ko?)

Tulevalla viikolla on tarkoitus herättää vaarainmarkkinaperinne jälleen eloon. Yhden päivän aikana (8.8) on pyrkimys järjestää perinteiset soutukilpailut oheisohjelmineen sekä illalla seuran 90-vuotisjuhla. Ilta jatkuu ja päättyy perinteisesti elävän orkesterin esittämän musiikin tahtiin pidettäviin tansseihin. Nykyajan vaatimukset ja säädökset vain ovat tehneet minkäänlaisten tanssitilaisuuksien ja yleisötilaisuuksien järjestämisestä byrokraattisen painajaisen. Se mikä ennen sotia oli spontaanisti järjestettävissä parin päivän varoitusajalla, vaatii nykyaikana useamman kuukauden valmistelut.

Vaikka juhluvuotta vietetään, ja vaarainmarkkinoita juhliitaan, on syksyn tullen taas palattava raakaan arkeen ja aherrukseen. Jotta seura voisi juhlaa 100 vuoden juhliiaan tulevaisuudessa, sekä talo pidettyä toimintakunnossa, on ne kulut jostain saatava katetuiksi. Vaikka mainettakin on seura muilla keinoilla saanut, ei sillä paljon laskuja maksella. Keskeisen tärkeä varainhankinnan keino Ylikylän nuorisoseuralle on Bington pyörittämien. Kuten vuosi sitten, taas tarvitaan vanhaa ja uuttakin työvoimaa bingotyöntekijöiksi!

Loppukesän illat tummenevat. Kosteaa harmaat maisemat pimenevät pidentyviin öihin. Kesän riemut, vaikka vähäisetkin, päättyvät. Lomat loppuu, koulut alkaa. Kylmän kesän vastineeksi, mielissä on toive intiaanikesästä.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi